

ਐਸ. ਐਸ. ਸਾਰੋਂ ਅਤੇ ਐਸ. ਪੀ ਬਾਂਗੜ, ਜੇ. ਜੇ.

ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਪਤਨੀ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ -

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ—ਉਤਰਕਰਤਾ

2007 ਦਾ ਸੀਆਰਏ ਨੰਬਰ ਡੀ-1030-ਡੀ.ਬੀ

ਜਨਵਰੀ 28, 2013

A. ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ 1860 - ਐੱਸ. 302/120-ਬੀ - ਕਤਲ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ - ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਵਾਧੂ-ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ - ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਾਧੂ-ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ - ਵਾਧੂ ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਜੇਕਰ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਅਤੇ ਸੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਿਟ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਮਨ ਦੇ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾ, ਧਮਕੀ ਜਾਂ ਵਾਅਦੇ ਦੇ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਅਜਿਹੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੱਥ ਵਾਂਗ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ - ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਾਧੂ-ਨਿਆਇਕ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਧੂ ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਮੇਅਰ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਾਧੂ ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ, ਜੇਕਰ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀ ਫਿੱਟ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੱਥ ਵਾਂਗ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਸਿਵਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ, 2006 (1) RCR (CrL) 208" ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪਰਾ 41)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਿਧਾਰਥ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ, 2005 (4) RCR (CrL) 651 (SC); ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ-ਬੀ ਅਰੋਕੇ ਪ੍ਰਤੀਮ ਬੈਨਰਜੀ ਨੇ ਗੈਰ-ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਮਿਤ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਕਿਸੇ ਭਰਮ, ਧਮਕੀ ਜਾਂ ਵਾਅਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ।

ਬੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਵਾਧੂ-ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ - ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1870 ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹਿ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਬੰਧਨ,

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ, ਰੁ. 1.00 ਲੱਖ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਰਕਮ ਅਗਾਊਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੁਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗੈਰ-ਨਿਆਇਕ ਰਿਆਇਤ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 3 ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।

(ਪੰ: ੫੨)

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਮਿਤ ਮਹਿਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਪੀ.ਐਸ.ਠੇਠੀ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਏਜੀ ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਐਸ.ਪੀ ਬੰਗੜ, ਜੇ.

(1) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 29 ਅਗਸਤ, 2007 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਸੈਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 23 ਮਿਤੀ 21.4.2006 ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 32 ਮਿਤੀ 5 ਜੂਨ, 2006, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302/120-ਬੀ ਅਧੀਨ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 11 ਮਿਤੀ 16.01.2006 ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ) . ਪੁਲਿਸ ਥਾਣਾ ਦਸੂਹਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302/120-ਬੀ.ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋ-ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਨੂੰ 1,000 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਭੁਗਤਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਦੋਵੇਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 16.01.2006 ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਅਰਗੋਵਾਲ ਦੇ ਸਰਪੰਚ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਸਾਬਕਾ ਐਸ. ਥਾਣਾ ਗੜ੍ਹਦੀਵਾਲਾ ਦੇ ਐਸ.ਆਈ./ਐਸ.ਐਚ.ਓ ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਪੀ.ਏ. ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ 9.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਆਪਣੇ ਲੜਕੇ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਜੋ

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਕਮਰਿਆਂ 'ਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਦਾ ਕੁਝ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ

ਗੋਲੀਆਂ ਮਾਰ ਕੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਈ.ਟੀ.ਸੀ.ਸੀ., ਉਹ ਸੱਚਾ ਸਿੰਘ ਮੈਂਬਰ ਪੰਚਾਇਤ, ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਪੰਚ ਅਤੇ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਲੰਬੜਦਾਰ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਦੋਖਿਆ ਕਿ ਬੁਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰ ਕੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਰੀ ਸਿੰਘ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸੱਚਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲੜਕੇ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਲਾਸ਼ ਕੋਲ ਛੱਡ ਕੇ ਥਾਣਾ ਗੜ੍ਹਦੀਵਾਲਾ ਦੀ ਪੁਲਸ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਗਿਆ ਤਾਂ ਰਸਤੇ 'ਚ ਪੁਲਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਗਈ।

(3) ਆਈ ਲਾਰੀ ਸਿੰਘ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਸਾਬਕਾ. ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ./ਐਸ.ਐਚ.ਓ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੀ.ਏ. ਪੀ.ਏ./1, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦਸੂਹਾ ਵਿਖੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਸਮੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਐਕਸ. PA/2 ਤੀਰਥ ਰਾਮ ਏ ਐਸਆਈ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਸ.ਆਈ./ਐਸ.ਐਚ.ਓ ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਲੈ ਲਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੋਟਾ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਐਕਸ. ਸਹੀ ਹਾਸ਼ੀਏ ਦੇ ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ PW। 1 ਭਾਵ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਲੇਖ ਵੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ। ਉਸ ਨੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਮਿੱਟੀ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਮੀਮੋ ਐਕਸ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀ.ਬੀ. ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ./ਐਸ.ਆਈ. ਵੀ. ਨੇ ਅੱਧੀ ਸੜੀ ਹੋਈ ਕਬਰ ਅਤੇ ਪੈਕਟ ਨੰਬਰ 999 ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਪੰਮਾ ਐਕਸ. ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਪੀ.ਐਲ (ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਟੁਕੜਾ) ਅਤੇ ਪੰਮਾ (ਐਕਸ. ਪੀ. ਐੱਲ.) ਨੂੰ ਪਾਰਸਲ ਵਿਚ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਵੀਡੀਓ ਮੀਮੋ ਐਕਸ. PC/1. ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਚਾਕੂ ਵੀ ਬਰਾਮਦ ਹੋਇਆ। ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਪੀ 2 ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਵੀਡੀਓ ਮੀਮੋ ਸਾਬਕਾ. ਇਸ ਦਾ ਸਕੈਚ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀ.ਡੀ. ਪੀ.ਈ.

(4) 29.1.2006 ਨੂੰ ਫੋਟੋਆਂ ਸਾਬਕਾ. P7 ਤੋਂ ਸਾਬਕਾ. P10 ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਬਕਾ. P1 1 ਤੋਂ ਸਾਬਕਾ. ਪੀ 14 ਨੂੰ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਐਚ.ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ./ਐਸ.ਐਚ.ਓ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮੀਮੋ ਐਕਸ. ਪੀ ਜੀ ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ./ਐਸ.ਐਚ.ਓ ਨੇ ਵੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸਾਬਕਾ. ਪੀਐਚ ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਲਈ ਮੁਰਦਾਘਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲਾਸ਼ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ic ਟਰਾਊਜ਼ਰ ਸਾਬਕਾ. P19, ਸ਼ਿਫਟ ਐਕਸ. P20 ਵੈਸਟ ਸਾਬਕਾ. P2I ਸਵੈਟਰ ਸਾਬਕਾ P22 ਅੰਡਰਵੀਅਰ ਸਾਬਕਾ. P23 ਅਤੇ ਮਾਲਾ ਸਾਬਕਾ. ਪੀ 24 ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ./ਐਸ.ਐਚ.ਓ. ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀਡੀਓ ਮੀਮੋ ਐਕਸ. ਪੀਐਕਸ/ਐੱਲ ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ./ਐਸ.ਐਚ.ਓ ਨੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟ ਮਾਹਿਰ ਨੂੰ ਵੀ ਬੁਲਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ

ਬੋਤਲ ਤੋਂ ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟਸ ਸਾਬਕਾ. P15 ਕੋਲ ਕੁਝ ਸ਼ਰਾਬ ਅਤੇ ਕੱਪ Ex. ਪੀ 16, ਪਾਊਡਰ ਆਦਿ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਸਾਬਕਾ. P15 ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ. ਪੀ 16 ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ./ਐਸ.ਐਚ.ਓ.

ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ **ਵੀਡੀਓ** ਮੀਮੋ ਐਕਸ. ਪੀ.ਕੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸਾਬਕਾ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਪੀ.ਜੇ.

(5) 17.1.2006 ਨੂੰ ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ./ਐਸ.ਐਚ.ਓ ਨੇ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਮੀਮੋ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। PX ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ 18.01.2006 ਨੂੰ ਅਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 2) ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ **ਮੀਮੋ** ਐਕਸ. ਪੀ.ਵਾਈ. ਉਸਨੇ 18-01-2006 ਨੂੰ ਗੰਗਾ ਰਾਮ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ **ਮੀਮੋ** ਐਕਸ. PY/1. ਉਸਨੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਵੀ **ਮੀਮੋ** ਐਕਸ. PY/2. ਉਸਨੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 2) ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵੀ **ਮੀਮੋ** ਐਕਸ. PY/3.

(6) 19.01.2006 ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਏ.ਐਸ.ਆਈ. (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-12) ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਤਿੰਨੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਏ.ਐਸ.ਆਈ ਨੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਉਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ। ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ., ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੈਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਏ.ਐਸ.ਆਈ ਨੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 2) ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਗੰਗਾ ਰਾਮ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਸਾਬਕਾ. ਪੀ.ਆਰ. ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਜੈਕੇਟ ਐਕਸ. ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਮੁਹੱਲਾ ਗੁੰਮ ਨਗਰ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁੰਗੀਆ ਰੰਗ ਦੇ ਪੀ.ਆਈ. ਜੈਕੇਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਏ.ਐਸ.ਆਈ (ਪੀਡਬਲਯੂ-12) ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ ਵਾਲੀ ਛਾਪ 'ਕੇਐਸ 1' ਨਾਲ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੀਮੋ ਐਕਸ **ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪਾਰਸਲ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।** ਪੀ.ਟੀ. ਜੈਕੇਟ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਮੋਟਾ ਸਾਈਟ ਯੋਜਨਾ ਸਾਬਕਾ. PT/1 ਨੂੰ ਵੀ ਸਹੀ ਹਾਜ਼ੀਏ ਦੇ ਨੋਟਾਂ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 2) ਨੂੰ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਐਕਸ. ਪੀ.ਐਸ ਨੇ ਤਫਤੀਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਟੈਸੀ ਐਕਸ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ। P16 ਇੱਕ ਕਮੀਜ਼ ਸਾਬਕਾ. P17 ਇੱਕ ਟਰਾਊਜ਼ਰ ਸਾਬਕਾ. P1 8 ਖੁਲਾਸੇ ਬਿਆਨ (**ਸੁਪਰਾ**) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ, ਟੈਸੀ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਵੱਖਰੇ ਪਾਰਸਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਏ.ਐਸ.ਆਈ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ 'ਕੇਐਸ 1' ਵਾਲੀ ਛਾਪ ਨਾਲ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਰਸਲ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ **ਮੀਮੋ** ਐਕਸ. ਪੀ.ਯੂ. ਪਾਰਸਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਟੈਸੀ ਐਕਸ ਦਾ ਸਕੈਚ. ਪੀਵੀ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ MHC ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ।

(7) ਤਫਤੀਸ਼ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਥਾਣਾ ਦਸੂਹਾ ਦੇ ਥਾਣੇਦਾਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 173 ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਾਈਮਿਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (ਸੰਖੇਪ ਲਈ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿੱਖਿਅਤ ਇਲਾਕਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 302/120-ਬੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.

(8) ਧਾਰਾ 207 ਸੀਆਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ। ਪੀਸੀ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਇਲਾਕਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੇਸ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302/120-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੇਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੇਸ਼ੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(9) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-1, ਮਹੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-2 ਵਜੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਵਜੋਂ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਐਚ.ਸੀ., ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-4 ਵਜੋਂ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਡਾ. ਸ਼ਿਵ ਰਾਜ ਰੇਖੀ ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-5, ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ. ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਪੀਡਬਲਯੂ-7, ਦਿਲਬਾਗ ਸਿੰਘ ਪੀਡਬਲਯੂ-8, ਗੁਲਸ਼ਨ ਲਾਲ ਐਚਸੀ ਪੀਡਬਲਯੂ-9, ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-10 ਵਜੋਂ। ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੂੰ PW-11 ਵਜੋਂ, ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ASI ਨੂੰ PW-12 ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ SI/SHO ਨੂੰ PW-13 ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।

(10) ਇਸਤਗਾਸਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪੀਸੀ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਚੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਿਆਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੇਕਸੂਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

(11) ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ: 1) ਨੇ ਇੱਥੋਂ ਆਪਣਾ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋ ਘਰ ਹਨ, ਇੱਕ ਘਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਦਿਨ ਰਾਤ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ-ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਕਦੇ ਇਸ ਘਰ ਅਤੇ ਕਦੇ ਦੂਜੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੌਂਦਾ ਸੀ। 16.01.2006 ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਕੰਗਣ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਮੁੰਦਰੀ ਵੀ ਖੋਹ ਲਈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਰਪੰਚ, ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਵੀ

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ 16.01.2006 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿਚ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(12) ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕੇਸ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਨੂੰ

ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਉਸ ਦਾ ਲੜਕਾ ਦਿਲਬਾਗ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-8) ਕੋਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਚੰਗੇ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦਿਲਬਾਗ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-8) ਉਸ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਹਾਲਤ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਧੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਲੀ ਦਾ ਬੱਕਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(13) ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਨੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ 16.01.2006 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੋਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਕੇ ਬੋਤਲ ਦੇ ਕੱਪ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਅਤੇ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਿਲੇ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਮ੍ਰਿਤਕ (ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ) ਦੇ ਘਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ।

(14) ਗੰਗਾ ਰਾਮ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ: 3) ਨੇ ਆਪਣਾ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 16.01.2006 ਨੂੰ ਉਹ ਅਸ਼ੋਕ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੋਤਲ ਅਤੇ ਕੱਪ ਆਦਿ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਅਤੇ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਸ਼ੋਕ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਪਿੰਡ।

(15) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ।

(16) ਦੋਵਾਂ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 302, 120-ਬੀ 1 ਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। .

(17) ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(18) ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਹਰੀ ਸਿੰਘ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜੋ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦਾ ਸਰਪੰਚ ਸੀ, ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 16.01.2006 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 9.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਆਪਣੇ ਲੜਕੇ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4) ਨਾਲ। ਉਸ ਕੋਲ ਆਏ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਹਵੇਲੀ

ਵਿਚ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰ ਕੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ (ਪ.-1) ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਪੰਚ ਦੀ ਹਵੇਲੀ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਿਆ। ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਉੱਥੇ ਹੀ ਮਰਿਆ ਪਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ: 1) ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4) ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਲਾਸ਼ ਕੋਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਸਨ। . ਪੀ.ਏ., ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਦਰੁਸਤੀ ਮੰਨਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਅੱਧ ਸੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਬੀਅਰਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੈਕਟ ਆਨੰਦ ਬੀਰੀ 999, ਨੂੰ ਵੀ ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ./ਐਸ.ਐਚ.ਓ ਨੇ ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ ਬਣਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਮੋਹਰ ਵਾਲੀ ਛਾਪ 'LS' ਅਤੇ ਉਸ ਪਾਰਸਲ ਨੂੰ ਮੀਮੋ ਐਕਸ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀ.ਏ.

(19) ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਹਰੀ ਸਿੰਘ-ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ, ਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਮਿੱਟੀ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਰਸਲ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ 'ਐੱਲ.ਐੱਸ.' ਦੀ ਮੋਹਰ ਵਾਲੀ ਛਾਪ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਪਾਰਸਲ ਨੂੰ ਮੀਮੋ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। . ਪੀ.ਬੀ. ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਪਰਨਾ (ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਟੁਕੜਾ) ਵੀ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ./ਐਸ.ਐਚ.ਓ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ ਵਾਲੀ ਛਾਪ 'ਐਲਐਸ' ਨਾਲ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਗਤੀ ਨੂੰ ਮੀਮੋ ਐਕਸ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀ.ਸੀ. ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ (ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ) ਦੇ ਚਮੜੇ ਦੀਆਂ ਜੁੱਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਵੀ ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚ ਸਕੇਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਪਾਰਸਲ ਨੂੰ ਸੀਲ ਵਾਲੀ ਛਾਪ 'ਐਲਐਸ' ਨਾਲ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੀਮੋ ਐਕਸ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। PC/1. ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਚਾਕੂ ਵੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ./ਐਸ.ਐਚ.ਓ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੀਲ ਵਾਲੀ ਛਾਪ 'ਐਲਐਸ' ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮੋਟਾ ਸਕੈਚ ਸਾਬਕਾ ਸੀ। ਪੀਈ ਅਤੇ ਉਹ ਪਾਰਸਲ ਨੂੰ ਮੀਮੋ ਐਕਸ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀ.ਡੀ. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (ਐਸ.ਪੀ. ਬਗੜ, ਜੇ.) ਇੱਥੇ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਰਨਾ (ਐਕਸ. ਪੀ.ਐੱਲ.), ਚਾਕੂ (ਐਕਸ. ਪੀ.2), ਜੁੱਤੀਆਂ ਦੀ ਜੋੜੀ ਸਾਬਕਾ. P3 ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ. P4, ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਧਰਤੀ (Ex. P5), ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟਸ ਵਾਲੀ ਪਲਾਸਟਿਕ ਦੀ ਇੱਕ ਬੋਤਲ (Ex. P6) ਟ੍ਰਾਈ ਅਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(20) PW-1 ਹਰੀ ਸਿੰਘ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 17.01.2006 ਨੂੰ. ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ: 1) ਸਵੇਰੇ 8.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉਸ ਕੋਲ ਆਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ 15.01.2006 ਨੂੰ ਉਹ 15.01.2006 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 6.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਲੁਧਿਆਣਾ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 3) ਤੋਂ ਆਦਮੀ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਸੀ। ਪਿੰਡ ਨੂੰ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਤ 9 ਵਜੇ

ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਰਾਤ 12 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਭਈਆਂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 3) ਤੋਂ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਨੂੰ ਥਾਣਾ ਗੜ੍ਹਦੀ ਵਾਲਾ ਲੈ ਗਿਆ।

(21) PW-2 ਮਹੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਸਾਬਕਾ. ਪੀ.ਐੱਫ.

(22) ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3 ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਐਚ.ਸੀ. ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ 16.01.2006 ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਅਰਗੋਵਾਲ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫੋਟੋਆਂ ਖਿੱਚੀਆਂ ਸਨ। P7 ਤੋਂ ਸਾਬਕਾ. P10 ਜਿਸਦੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ Ex. ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ P11. ਪੀ 14 ਐਸ.ਐਚ.ਓ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇਹ ਫੋਟੋਆਂ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤਸਵੀਰਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਮੀਮੋ ਐਕਸ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪੀ.ਜੀ., ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(23) ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4 ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉੱਥੇ ਮਕਾਨ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ) ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਉਸ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਤਾ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ: 1) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਲੈਣ ਲਈ ਲੁਧਿਆਣਾ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। 3 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ)। 15.01.2006 ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਾਤਾ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ: 1) ਕਿਰਾਇਆ ਲੈਣ ਲਈ ਲੁਧਿਆਣਾ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਭਈਆਂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 3) ਸਮੇਤ ਸ਼ਾਮ 6.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਪਰਤੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਤਾ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪਰੋਸ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਘਰ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਘਰ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਉਹ

ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਤਾ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ: 1) ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 3 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ) ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ, ਉਹ ਕੀ ਬੋਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਆ ਕੇ ਖਾਣਾ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਦੂਜੇ ਘਰ (ਹਵੇਲੀ) ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 3 ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵੀ ਹਵੇਲੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਈ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸੌਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਵਾਪਸ ਆਈ ਅਤੇ ਉਹ ਸੌਣ ਲਈ ਚਲੇ ਗਏ।

(24) ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4 ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਵਾਂਗ ਸਵੇਰੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਤਾ ਹਵੇਲੀ ਵਿਖੇ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਬੋਟਲੀ ਅਪੀਲ

ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਹਵੇਲੀ ਨੂੰ ਤਾਲਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹਵੇਲੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਵੱਡੀ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਖੂਨ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। , ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਸਰਪੰਚ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਗਏ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ।

(25) ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਜੈਕਟ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਹਵੇਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਗਾਇਬ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਰਪੰਚ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਭਾਵ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਨਗੇ।

(26) PW-5 ਡਾ. ਸ਼ਿਵ ਰਾਜ ਰੇਖੀ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ 17.01.2006 ਨੂੰ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਪਾਈਆਂ:

(1) ਚੀਰਾ, ਜ਼ਖਮ 10 cm x 6 cm x vertebra ਡੂੰਘਾ, ਅੰਡਾਕਾਰ ਆਕਾਰ ਵਿਚ, ਗਰਦਨ ਦੇ ਅਗਲੇ ਪਾਸੇ, ਹੇਠਲੇ ਹਾਸ਼ੀਏ, ਉਪਰਲੇ ਅਤੇ ਬਾਇਰਾਇਡ ਕਾਰਟੀਲੇਜ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸੁਪਰਸਟਰਨਲ ਨੌਚ ਉਪਰਲੇ ਹਾਸ਼ੀਏ ਤੋਂ 3 ਸੈ.ਮੀ. ਹਾਇਓਡ ਦੀ ਹੱਡੀ ਵੀ ਕੱਟੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੂਰੇ ਲੇਰਿੰਕਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਗਰਦਨ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ (ਕੈਰੋਟਿਡ ਆਰਟਰੀ ਅਤੇ ਜੂਗੁਲਰ ਨਾੜੀ) ਕੱਟੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਜੀਭ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਹਿੱਸਾ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਈਪੋਫੈਰਨਜੀਲ, ਕੰਧ ਕੱਟੀ ਗਈ ਹੈ, ਗਰਦਨ ਦੀਆਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਜ਼ਖਮ ਦਾ ਕਿਨਾਰਾ ਅਰਧ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਖੂਨ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

(2) ਖੱਬੇ ਅੱਖ ਦੇ ਮੱਥੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਲੰਬਕਾਰੀ ਅੰਡਰਲਾਈੰਗ ਹੱਡੀ ਟੁੱਟ ਗਈ।

(3) ਨੱਕ ਦੇ ਪੁਲ 'ਤੇ 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੇ ਅੰਦਰਲੀ ਨੱਕ ਦੀ ਹੱਡੀ ਟੁੱਟ ਗਈ ਅਤੇ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

(4) ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਅਤੇ ਸੂਚਕਾਂਕ ਦੀ ਉਂਗਲੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੈੱਬ ਸਪੇਸ 'ਤੇ 4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ।

(5) ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ, ਅੱਖ ਦੇ ਮੱਥੇ ਤੋਂ 5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ ਕੀਟਊਸਡ ਅਬਰਸ਼ਨ।

(27) ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਅੰਗ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਦਮਾ ਅਤੇ ਹੈਮਰੇਜ਼ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਐਂਟੀਮਾਰਟਮ ਸਨ ਅਤੇ ਸੱਟ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸਮਾਂ ਤੁਰੰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਜਾਂਚ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ 24 ਤੋਂ 36 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ, ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ, ਪੰਨਾ ਨੰਬਰ ਤੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂਚ ਪੱਤਰ ਸੌਂਪਿਆ। 1 ਤੋਂ 20 ਤੱਕ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ।

(28) ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਾਬਕਾ. ਪੀ.ਜੀ. ਅਸਲ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਸਹੀ ਕਾਪੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਾਬਕਾ. ਪੀ.ਜੀ./1 ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਸੀਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਚਿੱਤਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਵਾਇਆ। PG/2. ਉਸਨੇ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸਾਬਕਾ. ਪੀ.ਐਚ.

(29) PW-6 ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮਿਤੀ 16.01.2006 ਨੂੰ ਐਸ.ਐਸ.ਪੀ., ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟਸ ਮਾਹਿਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਟੈਲੀਫੋਨ ਸੁਨੇਹਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 16.01.2006 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਗੜ੍ਹਦੀਵਾਲਾ ਵਿਖੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ. ਉਹ ਪਿੰਡ ਅਰਗੋਵਾਲ ਵਿੱਚ ਬੁਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਹਵਕਲੀ ਭਾਵ ਵਾਰਦਾਤ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਵੱਲ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ./ਐਸ.ਐਚ.ਓ., ਪੀ.ਐਸ.ਗੜ੍ਹਦੀਵਾਲਾ

ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਲੇਖ ਦਿਖਾਏ। ਉਸ ਨੇ ਢੁਕਵੇਂ ਪਾਉਡਰ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰਮ ਦੀ ਬੋਤਲ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਅਤੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਰੰਗ ਦੇ ਕੱਪ 'ਤੇ ਕੁਝ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਿਲੇ। ਉਸਨੇ ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟ ਛਾਪਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ GS ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰਾਂ ਨਾਲ ਘੇਰ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਲੇਖਾਂ ਦਾ ਪਾਰਸਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਐਫਪੀਬੀ, ਫਿਲੌਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸਾਬਕਾ. ਪੀ.ਜੇ.

(30) P W-7 ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਨੇ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਸਹੀ ਹਾਸ਼ੀਏ ਦੇ ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ PL.

(31) PW-8 ਦਿਲਬਾਗ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 16.01.2006 ਨੂੰ, ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ SI/SHO ਨੇ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ। ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਲਾਸ਼ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਚ

ਪੀ.ਐੱਚ. ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰ ਲਏ ਹਨ।

(32) PW-9 ਗੁਲਸ਼ਨ ਲਾਲ ਐਚ.ਸੀ ਨੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਉਸਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਪੀ.ਐਨ.

(33) PW-10 ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਉਸਦਾ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਸਾਬਕਾ. ਪੀ.ਓ.

(34) ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-11 ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ, ਉਸਦਾ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਸਾਬਕਾ. PQ

(35) ਪੀਡਬਲਯੂ-12 ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਏ.ਐੱਸ. I ਨੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(36) ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-13 ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ./ਐਸ.ਐਚ.ਓ. ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦੀ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ।

(37) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੁਝ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਦੇ ਪਤੀ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ. ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ) ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ: 1) ਵੱਲੋਂ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 3) ਨੂੰ 1.00 ਲੱਖ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ: 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਕੋਲ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ) ਆਪਣੇ ਹੀ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਦੇ ਦਿਲਬਾਗ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-8) ਨਾਲ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਬੰਧ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਉਸ (ਪੀਡਬਲਯੂ-8) ਨੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ, ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਨੂੰ 16.01.2006 ਨੂੰ ਹੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਲਈ 18.01.01 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤੀ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਸਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। .2006.

(38) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 3 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ) ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਨਾਲ ਬੋਤਲ ਅਤੇ ਕੱਪ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 3 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ) ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੁਝ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਕੇ ਉਸਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਬਾਜ਼ੀ ਕਾਰਨ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(39) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਲਈ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ: 1) ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਸਹਿ-ਅਪੀਲੈਂਟ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 3 ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1 ਸ਼ਰਾਬ ਅਤੇ ਖਾਣਾ ਪਰੋਸਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। , ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਹਵੇਲੀ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ: 1) ਦੇ ਪਤੀ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਸੌਣਾ ਪਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ) ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਘਟਨਾ ਸਬਾਨ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸੁੱਖ ਹਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਸਬੰਧ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤਿੰਨਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ **ਸੁਣਾਈ**। ਹੁਕਮ ਦੀ ਸਜ਼ਾ, ਇਸ ਲਈ,

ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(40) ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਨੂੰ 17.01.2006 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 18.01.2006 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਣਜਾਣੇ ਕਾਰਨ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਨੂੰ 16.01.2006 ਨੂੰ ਹੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਤੱਥ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ 17.01.2006 ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ 16.01.2006 ਨੂੰ ਹੀ ਹਰੀ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗੈਰ-ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਸਹਿ ਲਿਆ ਸੀ। ਹਰੀ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਿੰਡ ਦਾ ਸਰਪੰਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਦਾ ਸਹਿ-ਪਿੰਡ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਸਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਹਿ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ। ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਚਲਿਆ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦਬਾਅ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਆਪਣੇ ਬੇਝ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੇ PW-1 (ਹਰੀ ਸਿੰਘ) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਜੁਰਮ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ।

(41) ਗੈਰ-ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਬੂਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੀ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ-ਨਿਆਇਕ ਇਕਬਾਲੀਆ ਸਬੂਤ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਿਸਮ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇੱਕ ਗੈਰ-ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ, ਜੇਕਰ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀ ਫਿੱਟ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਤੱਥ ਵਾਂਗ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। *in Sivkumar versus State ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ, (1)*.

(1) 2006 (I) RCR (Cr.) 208

(42) *ਸਿਧਾਰਥ ਆਇ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ, (2)* ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਅਰੋਕੋ ਪ੍ਰਤੀਮ ਬੈਨਰਜੀ ਨੇ ਗੈਰ-ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਮਿਤ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਕਿਸੇ ਭਰਮ, ਧਮਕੀ ਜਾਂ ਵਾਅਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ।

(43) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਗੈਰ-ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਕਿਸੇ ਭਰਮਾਉਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਜਾਂ ਵਾਅਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ, ਅਜਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸੀ।

(44) "ਆਫਤਾਬ ਅਹਿਮਦ ਅਨਸਾਰੀ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰਾਂਚਲ ਰਾਜ (3) ਵਿੱਚ ; ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਗੈਰ-ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਿੰਡ ਦਾ ਸੀਐਕਸ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਗਵਾਹ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। . ਇਸ ਗੈਰ-ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਥੋਂ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਦਾ ਕਿ ਗੈਰ-ਨਿਆਇਕ ਇਕਬਾਲੀਆ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗੈਰ-ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਗਵਾਹ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੂਰੋਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦਾ ਮੰਤਵ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(45) ਚਤਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਐਨ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (4); ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ-ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ।

(2) 2005 (4) RCR (Crl.) 651 (SC)

(3) JT 2010(1) SC 424

(4) 2008 (4) RCR (Crl.) 133

ਸਬੂਤ। ਅਜਿਹੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਬਾਰੇ ਸਬੂਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੂਰੋਂ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵਾਲੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਇਹ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਭਰਮਾਉਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਜਾਂ ਵਾਅਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨ ਦੀ ਫਿੱਟ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੇਰਕ ਧਮਕੀ ਜਾਂ ਵਾਅਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਿਟੀ ਵਿਚਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ।

(46) (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਦੁਆਰਾ ਹਰੀ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਾਧੂ ਨਿਆਂਇਕ ਇਕਬਾਲੀਆ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ। ਦੇਖਣਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਵੱਲੋਂ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1 (ਹਰੀ ਸਿੰਘ) ਅੱਗੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਗੈਰ-ਨਿਆਂਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1 (ਹਰੀ ਸਿੰਘ) ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 17.01.2006 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਸਵੇਰੇ 8 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉਸ ਕੋਲ ਆਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਕਤਲ ਲਈ ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਸਹਿ-ਅਪੀਲਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿ-ਅਪੀਲਕਾਰਾਂ ਨੇ ਰਾਤ 9.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਖਾਣਾ ਖਾ ਲਿਆ। 12 ਰਾਤ, ਸਹਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ।

(47) ਪੀਡਬਲਯੂ-1 (ਹਰੀ ਸਿੰਘ) ਨੂੰ ਲੀਨਿਕਡ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜਿਰਾਹ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਲੰਬੀ ਜਿਰਾਹ-ਜਾਂਚ ਨਾਮ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ-1 (ਹਰੀ ਸਿੰਘ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗੈਰ-ਨਿਆਂਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਦੇ ਦੁੱਖ ਬਾਰੇ। ਜਿਰਾਹ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਜਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਸੀ। ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਦਾ ਸਹਿ-ਪਿੰਡ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਗੁਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦਾ ਸਰਪੰਚ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਨਿਆਂਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਦੇ ਦੁੱਖ ਲਈ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਵੀ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਸਹਿ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਬਾਰੇ ਗੈਰ-ਨਿਆਂਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਸਹਿਣ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਦੀ ਚੋਣ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 (ਹਰੀ ਸਿੰਘ) 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ।

(48) ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਅਰਥਾਤ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹਨ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ) ਮ੍ਰਿਤਕ (ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ) ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 3 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. ਲਈ ਅਜਨਬੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ੧(ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ)।

(49) ਪੀਡਬਲਯੂ-4 (ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ) ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਭਈਏ (ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਮਜ਼ਦੂਰ) ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਂ

15.01.2006 ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੋਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਕਿਰਾਇਆ ਲੈਣ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ 6.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਵਾਪਸ ਆਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਆਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪਰੋਸ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਸੌਣਾ ਸੀ।

(50) ਇਸ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ) ਨੂੰ ਆਖਿਰਕਾਰ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਦੌਰਾਨ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 3 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਹੈ, ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ) ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਧਾਰਾ 313 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਪੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ (ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ) ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(51) ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ) ਮ੍ਰਿਤਕ (ਬੁੱਧ) ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ।

ਸਿੰਘ) ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ, 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ), ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ, 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਦੀ ਚੋਣ ਉਸਦੇ ਪਤੀ (ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ-ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ। ਆਖਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ। ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਸੇਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਸੱਚ ਹੈ, ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ) ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਅਰਥਾਤ ਬੁੱਧ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ)

(52) ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ, 1.00 ਲੱਖ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਰਕਮ ਅਗਾਊਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗੈਰ-ਨਿਆਇਕ ਰਿਆਇਤ, ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 3 ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਦੁਆਰਾ PW- ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਗੈਰ-ਨਿਆਇਕ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ। 1 (ਹਰੀ ਸਿੰਘ), ਇਸ

ਕੇਸ ਵਿਚ ਇਕੋ ਇਕ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(53) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ) ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਵਜੋਂ ਸੋ ਗਏ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਵੀ ਸੁੱਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 3 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ) ਵੱਲੋਂ ਅਲੀਬੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਰਾਤ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ) ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ (ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ) ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਸਨ। .

(54) ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4 (ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ) ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 3 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ) ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ (ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ) ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਦੀ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਸ ਦੀ ਸੰਗਤ ਤੋਂ, ਮ੍ਰਿਤਕ (ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ) ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਇਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 3 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ) ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਵੇਂ ਲਾਸ਼ ਵਿਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਅਤੇ

ਕਿਵੇਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਘੁਸਪੈਠੀਆਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ (ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ) ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(55) ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 3 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ) ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਲਾਸ਼ ਮਿਲੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (PW-4) ਦੇ ਆਖਰੀ ਦੇਖੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ PW-4 (ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ) ਦੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੇਖੇ ਗਏ ਸਬੂਤ, PW-1 (ਹਰੀ ਸਿੰਘ) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਦੁਆਰਾ ਪੀੜਤ ਵਾਧੂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਹਿ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਹਿੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਹਿ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ।

(56) ਨੂੰ ਦਿਲਕੋਸ਼ ਵਰ ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 25.01.2010 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇ। , ਕਿੱਥੇ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਾਪਤਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਏ ਸਨ।

ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ) ਇਸ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ।

(57) ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ) ਮ੍ਰਿਤਕ (ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ) ਦੇ ਘਰ ਠਹਿਰੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵੇਰੇ ਘਰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਦੁਆਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ (ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ) ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4) ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਹੋਈ। ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(58) ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ *ਨਾਮਦੇਓ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (5) 'ਤੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ*; ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਤਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ) ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ (ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ) ਦੇ ਘਰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਤ ਘਾਤਕ ਅਤੇ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ। ਡਾ: ਸ਼ਿਵ ਰਾਜ ਰੇਖੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਪਾਈਆਂ ਸੱਟਾਂ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(59) ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ) ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਲਈ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਿਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਇਹ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ) ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਨਾਲ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚ ਕੇ ਮ੍ਰਿਤਕ (ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ) ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ (ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ) ਦੀ ਪਤਨੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 3 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ) ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. (ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ) ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਵਸੂਲਣੇ ਸਨ।

(60) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤਿੰਨਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, , ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਨੁਚਿਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ, ਬਰਕਰਾਰ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(61) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ, ਖਾਰਜ ਕਰ

ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(62) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ) ਦੀ ਕੈਦ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਮਿਤੀ 20.10.2011 ਅਤੇ 24.08.2011 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ **ਰਾਹੀਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ** ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਲਈ, ਤੁਰੰਤ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇ।

ਐਸ ਗੁਪਤਾ

(5) 2007 (2) RCR (Crl.) 893

2528/HC ILR—ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰੈਸ, UT, Chd.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ